

и те са „социалистически труженици“. Независимо че през определени периоди – главно под влияние на съветските интерпретации на нация, националност, народност, етнос и т.н. – „социалистическата нация“ като че ли сменя значимостта на етническото изобщо. Това снемане обаче никога не достига в своята идеологическа пълнота до равнището на всекидневното съзнание.

Верификацията на основната теза е важна по две причини:

– Първата е пряко свързана с настоящия изследователски проект, доколкото е необходимо да се изясни ситуацията на ромите преди началото на демократичните промени в България, за да е ясна началната позиция, от която тръгва т.нар. процес на интеграция на ромското население изобщо и в частност в град София, заявен като необходимост в различни документи на българските правителства след 1989 година.

– Втората е свързана с необходимостта да се верифицира добилото популярност твърдение за интегрираността на циганите в българското общество в периода на социалистическата държава и изпадането им в тежка икономическа ситуация след демократичните промени, която ситуация от своя страна е факторът за тяхното маргинализиране в българското общество днес. Т.е. настоящите проблеми на ромите са следствие (пряко или косвено) от демократизирането на българското общество. Фокусираността на документалното изследване върху ситуацията в София дава възможност за това, доколкото столицата на социалистическата държава е пространството, в което действията на местната власт за „претворяване“ на партийните и/или държавните решения са най-„чисти“ – никаква местна специфика или местни интереси не могат да „замърсяват“ действията на местните власти както поради близостта на върховната партийна/държавна власт, така и поради необходимостта столицата на социалистическата държава да служи за пример в реализацията на партийната „повеля“.